

POSTANOWIENIE

Dnia 27 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie skazanego M. O.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 27 czerwca 2024 r. zażalenia obrońców skazanego na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 11 marca 2024 r., sygn. II AKa 28/23 o odmowie przyjęcia kasacji jako złożonej po terminie,

na podstawie art. 530 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

uchylić zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Kasację w imieniu skazanego M. O. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 19 czerwca 2023 r., sygn. II AKa 28/23 sporządził w dniu 17 sierpnia 2023 r. obrońca skazanego adw. A. M., po czym przesłał ją w terminie do wskazanego Sądu. Następnie w dniu 4 grudnia 2023 r. wpłynęło do Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie pismo procesowe obrońców skazanego: radcy prawnego K. B. i adw. B. P. zatytułowane "uzupełnienie kasacji obrońcy oskarżonego z dnia 17 sierpnia 2023 r.". W piśmie tym wskazano na uzupełnienie wniesionej kasacji o zarzut naruszenia art. 439 § 1 pkt 5 k.p.k. poprzez orzeczenie środka kompensacyjnego nieznanego ustawie na skutek niewłaściwej wykładni i uznania, że w drodze przepisu art. 46 k.p.k. można zasądzić zwrot należności publicznoprawnej, podczas gdy przepis ten obejmuje możliwość orzeczenia

obowiązku naprawienia szkody w rozumieniu prawa cywilnego, a nie zwrotu środków publicznych oraz o zarzut naruszenia treści art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. przez nienależytą obsadę sądu orzekającego w instancji odwoławczej.

Zarządzeniem z dnia 11 marca 2023 r. Przewodniczący Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie, uznając pismo procesowe wskazanych obrońców skazanego za kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 19 czerwca 2023 r., sygn. II AKa 28/23, odmówił jej przyjęcia jako złożonej po terminie.

Na to zarządzenie zażalenie wnieśli wskazani obrońcy skazanego. W zażaleniu zarzucili błędne uznanie, że sporządzone przez nich pismo procesowe stanowi kasację, w sytuacji gdy pismo to należy traktować wyłącznie jako sygnalizację wystąpienia bezwzględnych podstaw odwoławczych, w związku z czym nie istniała przesłanka do oceny procesowo - formalnej tego pisma i procedowania odnośnie jego dalszego biegu na podstawie przepisu art. 524 § 1 k.p.k.

W konkluzji wnieśli o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest zasadne.

Słusznie wskazano w nim, że w zaskarżonym zarządzeniu, wbrew intencjom obrońców, mających świadomość wniesionej kasacji, jak też terminu gwarantującego przyjęcie kasacji, sporządzone przez nich pismo procesowe jako uzupełnienie kasacji, uznane zostało za drugą kasację wniesioną w sprawie skazanego M. O., po terminie. Trafnie skarżący wskazali na znajomość orzecznictwa Sądu Najwyższego kwestionującego możliwość rozszerzenia zakresu rozpoznania sprawy przez objęcie rozpoznaniem zarzutów, które nie zostały sformułowane w kasacji, wskazując jednocześnie słusznie na dopuszczalny wyjątek od tej zasady (mający zastosowanie w tej sprawie) w postaci podniesienia poza kasacją i po upływie terminu do jej wniesienia, zarzutów wskazujących na uchybienie stanowiące bezwzględną przyczynę odwoławczą (art. 439 k.p.k.). W tej sytuacji odnośnie do pisma procesowego niestanowiącego kasacji nie istniała podstawa do oceny jego walorów formalnych w postępowaniu okołokasacyjnym.

Zatem należało uchylić zaskarżone zarządzenie.

Owo uzupełnienie kasacji powinno zostać przesłane do Sądu Najwyższego w ślad za przesłaną kasacją, który procedując w przedmiocie kasacji rozważy kwestię możliwości rozszerzenia zakresu rozpoznania kasacji.

Z tych względów postanowiono jak na wstępie.

[PGW]

(r.g.)